

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 września 2024 r.

DIH-2.707.35.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 32/2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 6 sierpnia 2024 r. złożonego przez Pana Kazimierza Florczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. Kazimierz Florczyk w Kolnie (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 lipca 2024 r. nr NP.10.2024:

- 1) wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209), polegającego na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,
- 2) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku kwoty 3 255,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt pięć złotych) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego, tj. węgla kamiennego orzech 25-80 mm luz, oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania,

postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 sierpnia br. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Podlaski WIIH”, „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

8 maja br. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr NP.8361.95.2024 przeprowadzili kontrolę, w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Czynności przeprowadzono w obecności pracownika składu, osoby czynnej w lokalu, a następnie także przedsiębiorcy. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech 25-80 mm luz.

W toku kontroli 8 maja br. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr NP.8361.95.2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., w obecności inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech 25-80 mm luz składowanej na zwale o masie 11,460 ton pobrali próbkę ogólną paliwa stałego o masie 186,62 kg, którą podzielono na próbkę przeznaczoną do badań nr 0599/24/2937 o masie 90,28 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6002/24/2937 o masie 96,34 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr NP.8361.95.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000015. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/267-003. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r., wystawionego przez stronę dla węgla orzech 25-80 mm luz, oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

14 maja br. strona wysłała do Podlaskiego WIIH e-mail, którego załączniki stanowiły: poprawione oświadczenie o pochodzeniu węgla i poprawione świadectwo jakości paliw stałych. Z ustaleń kontroli z 8 maja br. wynikało bowiem, że w oświadczeniu o pochodzeniu węgla błędnie wpisano datę jego nabycia od kopalni, co strona tłumaczyła pomyłką. Z kolei w przypadku świadectwa jakości, nie było w nim oznaczenia adresu siedziby przedsiębiorcy,

zaś w pkt 5 wskazano niewłaściwy numer świadectwa jakości. Również i w tym przypadku, strona zaistniałą sytuację tłumaczyła pomyłką.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-003 z 16 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli tj. 8 maja br. węgiel kamienny w sortymencie orzech 25-80 mm luz, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0599/24/2937, spełniał wymagania określone w ww. rozporządzeniu, ale nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r., ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 6,85%, przy wymaganiach jakościowych maks. 0,5%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0599/24/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6002/24/2937 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6002/24/2937 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-003/K z 16 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6002/24/2937, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 6,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 0,5%.

Podlaski WIIH, pismem z 22 maja br. poinformował stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech 25-80 mm luz tj. próbki nr 0599/24/2937 i próbki kontrolnej nr 6002/24/2937 oraz przekazał protokoły z badań nr 20/200001499/267-003 z 16 maja 2024 r. i nr 20/200001499/267-003/K z 16 maja br.

Pismem z 21 czerwca br. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Podlaskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w sprawie nałożenia obowiązku uiszczenia na rachunek Podlaskiego WIIH w Białymstoku kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw. Organ pierwszej instancji wezwał też przedsiębiorcę do przestania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. 2023 r. W piśmie tym strona została pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona w e-mailu z 28 czerwca br. poinformowała o wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w 2023 r. Następnie do e-maila z 1 lipca br., przedsiębiorca załączył pismo datowane 28 czerwca br., w którym wniósł o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Strona wyjaśniła, że wskazanie wymagań jakościowych dla parametru zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5% było wynikiem błędu popełnionego przy wypełnianiu świadectwa jakości.

Decyzją z 23 lipca 2024 r. nr NP.10.2024 Podlaski WIIH:

- 1) wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209), polegającego na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,
- 2) nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku kwoty 3 255,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt pięć złotych) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego, tj. węgla kamiennego orzech 25-80 mm luz, oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Pismem z 6 sierpnia br. przedsiębiorca odwołał się od decyzji Podlaskiego WIIH z 23 lipca 2024 r. nr NP.10.2024, wnosząc o jej uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, względnie o uchylenie w części dotyczącej wymierzenia kary pieniężnej i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. W ocenie przedsiębiorcy zaskarżona decyzja w zakresie wymierzenia kary pieniężnej, narusza przepis art. 189f § 1 kpa, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca znikoma waga naruszenia prawa i że strona nie zaprzestała naruszania prawa, co doprowadziło do wniosku, że nie zaszły przesłanki, których wystąpienie zobowiązuje organ administracji publicznej do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Pismem z 23 sierpnia br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes Urzędu”, „organ drugiej instancji”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę

o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo doręczono przedsiębiorcy 28 sierpnia br. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wypowiedziała się w sprawie w wymaganym terminie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o IH w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, w dniu kontroli, tj. 8 maja br. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH stwierdzili, iż Strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech 25-80 mm luz. Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-003 z 16 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli tj. 8 maja br. węgiel kamienny w sortymencie orzech 25-80 mm luz, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0599/24/2937, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 6,85%, przy wymaganiach jakościowych maks. 0,5%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0599/24/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6002/24/2937 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt

2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6002/24/2937 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/267-003/K z 16 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech 25-80 mm luz, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6002/24/2937, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 6,6%, przy wymaganiach jakościowych maks. 0,5%.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzając paliwa stałe do obrotu są obowiązani do wystawiania świadectwa jakości, tj. dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz deklarowanych rzeczywistych parametrów. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art.35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do odwołania strony w zakresie dotyczącym wymierzenia kary pieniężnej, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest

niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Podlaski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z raportem ze sprzedaży węgla za rok 2023, przekazany przez stronę, nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Podlaski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Podlaski WIIH uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie i biorąc pod uwagę zarówno ustalenia kontroli, jak i informację strony o wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w 2023 r., uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 189f § 1 kpa, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca znikoma waga naruszenia prawa i że strona nie zaprzestała naruszania prawa, co doprowadziło do wniosku, że nie zaszły przesłanki, których wystąpienie zobowiązuje organ administracji publicznej do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ drugiej instancji zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Sytuacja, w której w świadectwie jakości wskazane są wartości parametrów niezgodne ze stanem rzeczywistym oferowanego w sprzedaży paliwa stałego, nie może być uznana za przedstawienie konsumentowi rzetelnej i wyczerpującej informacji o nabywanym paliwie. Przy rozstrzygnięciu kwestii znikomego stopnia szkodliwości czynu stanowiącego jedną z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary zasadne jest odwołanie się do poglądu, iż analizując stopień szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę, że wymagania jakościowe odnoszące się do paliw stałych, stanowiące są ze względu m.in. na ochronę środowiska i interes konsumentów. W tym zakresie ocena skali naruszenia reguł prawa, rozumiana jako wielkość odstępstwa od normy, nie może przełożyć się na znikomy wpływ na takie prawnie chronione dobra, jak środowisko, czy interes konsumentów. Przyjęcie przeciwnego założenia musiałoby bowiem prowadzić do zaakceptowania procedury sporadycznego wprowadzania do obrotu paliwa stałego nieodpowiadającego przewidzianym normom prawnym, co z kolei zaprzeczyłoby istocie monitorowania jakości paliw. Z powyższych względów, w sytuacji, gdy badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego, wystawionym przez przedsiębiorcę nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Brak jest

też podstaw do uznania, że takie naruszenie wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki, gdyż świadectwo jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r., zostało wystawione dla całej partii węgla w sortymencie orzech, tj. 11,460 ton tego węgla. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w jednej ze spraw z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał *„W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę”.*” (por. wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20). W związku z powyższym, ponownie należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie nie można mówić, że waga naruszenia prawa jest znikoma. Na odmienną ocenę nie może mieć wpływu subiektywne przekonanie przedsiębiorcy, iż nabywcy węgla kamiennego nie zwracają uwagi na parametry wskazane w świadectwie jakości, czy też mają wiedzę, iż zawartość popiołu deklarowana w świadectwie nie może wynosić 0,5%.

Odnosząc się do zawartego w treści uzasadnienia odwołania stwierdzenia, iż strona zaprzestała naruszenia prawa, Prezes Urzędu stwierdza, iż w niniejszym postępowaniu można przyjąć, że strona zaprzestała naruszenia prawa, gdyż świadectwo jakości załączone do e-maila z 14 maja br. wskazywało już zawartość popiołu na poziomie 12%. Istota sprawy sprowadza się jednak do tego, że przestanka znikomości naruszenia prawa i przestanka zaprzestania naruszania prawa, wskazane w art. 189f § pkt 1 Kpa, muszą być spełnione łącznie.

W konsekwencji nie można uznać, że ziszczyły się przesłanki do zastosowania art. 189f § pkt 1 do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, gdyż przesłanki znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania naruszania prawa, muszą wystąpić łącznie, zaś w niniejszej sprawie, przesłanka znikomej wagi nie została spełniona. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Konkludując powyższe, Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strona była zobowiązana do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego informację o rzeczywistych parametrach paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że to do wprowadzającego do obrotu należy dochowanie wszelkiej staranności, aby wprowadzane paliwo stałe, było zgodne z wystawionym przez niego świadectwem jakości. Brak dochowania takiej staranności skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej. W przedmiotowej sprawie to strona jest wprowadzającym do obrotu paliwo stałe i wystawiła świadectwo jakości, zaś w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że parametr zawartość popiołu, badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę.

Odnosząc się do treści uzasadnienia odwołania, w zakresie błędu dotyczącego wskazania wymagań jakościowych dla parametru zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5%, który miał być zauważony już na etapie kontroli, należy stwierdzić, że Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z 8 maja br. nr NP.8361.95.2024. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 8 maja br. jednoznacznie wynika, że tego dnia węgiel kamienny orzech 25-80 mm luz był wprowadzany do obrotu i oferowany konsumentom do sprzedaży. Wskazana była również jego cena za tonę, a także dla tej partii węgla wystawione było świadectwo jakości. W konsekwencji wprowadzany do obrotu węgiel powinien spełniać wymagania jakościowe określone w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 sierpnia 2021 r. (sygn. akt V SA/Wa 1115/21) zauważa, że: *„wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz umieścić informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega administracyjnej karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania jakości paliw.”* W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt, że w świadectwie jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r., przedsiębiorca zadeklarował zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5%. Twierdzenie strony, iż było to wynikiem błędu, który zauważono i poprawiono już na etapie kontroli, nie znajduje jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Z treści protokołu kontroli z 8 maja br. nr NP.8361.95.2024 wynika, że przedsiębiorca wyjaśniał kontrolującemu, iż błędy dotyczące wystawienia świadectwa jakości, dotyczące braku oznaczenia siedziby przedsiębiorcy oraz systemu certyfikacji, były wynikiem omyłki. W treści tego protokołu brak

jest jednak jakiegokolwiek wzmianki, aby strona wyjaśniała kontrolującemu, iż omyłkowo wpisała zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5%. Przedsiębiorca podpisał protokół kontroli bez jakichkolwiek zastrzeżeń. Strona w protokole kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu - na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała. Następnie, 14 maja br. strona wystąpiła do Podlaskiego WIIH e-mail, którego załączniki stanowiły: poprawione oświadczenie o pochodzeniu węgla i poprawione świadectwo jakości paliw stałych, jednakże w treści tego e-maila brak jest jakiegokolwiek wzmianki o stwierdzeniu i poprawieniu rzekomego błędu dotyczącego wskazania wymagań jakościowych dla parametru zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5%. Treść maila ograniczyła się do stwierdzenia, iż w oświadczeniu o pochodzeniu węgla poprawiono datę nabycia węgla od kopalni, a w przypadku świadectwa jakości, wpisano w nim oznaczenia adresu siedziby przedsiębiorcy, zaś w pkt 5 wskazano właściwy numer świadectwa jakości. W załączonym do e-maila świadectwie jakości, parametr zawartość popiołu określono już wprawdzie na poziomie maks. 12%, jednakże strona - co wskazano już powyżej - w treści e-maila nie podniosła tematu poprawienia rzekomej pomyłki w zakresie określenia poziomu tego parametru w świadectwie jakości przedstawionym kontrolującemu. Świadectwo nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. przedstawione kontrolującemu, zawierało bowiem informację o zawartości popiołu na poziomie 0,5% i to właśnie świadectwo jakości przekazano kupującemu, co potwierdza paragon fiskalny z 8 maja br. na kwotę 2688,00 zł., dołączony do akt kontroli.

Stanowisko, iż w wystawionym świadectwie jakości popełniono zwykłą omyłkę przy określaniu parametru zawartość popiołu, pojawiło się dopiero po doręczeniu stronie pisma z 21 czerwca br. zawiadamiającego o wszczęciu przez Podlaskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w sprawie nałożenia obowiązku uiszczenia na rachunek Podlaskiego WIIH w Białymstoku kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Do e-maila z 1 lipca br., przedsiębiorca załączył pismo datowane 28 czerwca br., w którym wniósł o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i wyjaśnił, że wskazanie wymagań jakościowych dla parametru zawartość popiołu na poziomie maks. 0,5% było wynikiem błędu popełnionego przy wypełnianiu świadectwa jakości.

W kontekście zgromadzonego materiału dowodowego, twierdzenie strony dotyczące zwykłej omyłki popełnionej przy wypełnianiu świadectwa jakości w zakresie parametru zawartość

popiołu, zauważonej i poprawionej na etapie kontroli, należy uznać za pozbawione przymiotu wiarygodności.

Odnosząc się do odwołania strony w zakresie dotyczącym nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, iż paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu jako Zarządzający, który zawiera umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu lub przez stronę postępowania.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech 25-80 mm luz nie były zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie parametru zawartość popiołu. Zatem zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożono na stronę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr F/001103/24/S z 8 maja 2024 r. Tym samym wydane przez Podlaskiego WIIH rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem. W tym miejscu wypada także dodać,

że Podlaski WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury nr 10483270 wystawionej 10 czerwca 2024 r. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badania i pobranie próbek paliw stałych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 10483270 poz. nr 4, próbka nr 0599/24/2937 - w wysokości 416,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 5, próbka kontrolna 6002/24/2937 - w wysokości 39,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz załącznika nr 3 do faktury nr 10483270, poz. nr 3, pobranie próbek - w wysokości 2800,00 zł (uwzględniającej VAT). W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Podlaskiego WIIH z 23 lipca 2024 r. nr NP.10.2024.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną oraz kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo

- administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a